

بررسی سهم توانمندی ایگو در پیش بینی کیفیت زندگی زنان سرپرست خانواده

میترا مصلحی جویباری^۱، یارعلی دوستی^۲، فاطمه زهرا مرتضی زاده^۳، فاطمه مصلحی جویباری^۴

^۱ دکتری روانشناسی تربیتی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

^۲ دکتری روانشناسی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران

^۴ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی سهم توانمندی ایگو در پیش بینی کیفیت زندگی زنان سرپرست خانواده شهرستان بابل می باشد. جامعه آماری این پژوهش با استناد از سازمان بهزیستی شهرستان بابل ۱۳۸ زن سرپرست خانواده می باشد. از این جامعه با استفاده از جدول کرجسی و مورگان و روش نمونه گیری تصادفی ساده ۹۷ زن به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار به کار رفته در این پژوهش عبارتند از: پرسش نامه مقیاس توانمندی ایگو (من) به وسیله مارکستروم و همکاران (۱۹۹۷) و پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۶). داده های بدست آمده توسط روشهای آمار توصیفی (جداول فراوانی، درصد، میانگین ها) و آمار استنباطی (آزمون ضریب همبستگی پیرسون و خی دو) با کمک نرم (SPSS) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. براساس تحلیل صورت گرفته مشخص گردیده شده که اکثر متغیرها بایکدیگر ارتباط دارند و این ارتباط برای بیشتر متغیرها از نوع مثبت و مستقیم می باشد.

نتایج پژوهش نشان داد که توانمندی ایگو توانایی پیش بینی کیفیت زندگی زنان سرپرست خانواده را دارد. اگر ایگو از توانمندی کافی برخوردار نباشد، فرد در کشاکش مطالبات و تعارض ها گرفتار می شود و آشفتگی هیجانی را تجربه می کند.

واژه های کلیدی: توانمندی ایگو، کیفیت زندگی، زنان سرپرست خانواده